

РЕШЕНИЕ

№ 1227

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11618** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. Р. И., член на Съвета на директорите на „Супер Б. Пропърти Фонд“ А., ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител адв. Г. срещу Решение от 11.10.2021г., постановено по НАХД № 17130/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 98-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-628/27.11.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, на касатора е наложена глоба в размер на 7 000 лева, за нарушение на чл. 114б, ал.2, вр. ал. 1 ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и при явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НПК и чл. 348, ал. 1, т. 3, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Развити са доводи за неправилно определена дата на нарушението. Изложени са съображения, че на 18.06.2020 г. е била изпратена декларацията по чл. 114б ЗППЦК до КФН и Б.. Поддържа се, че обстоятелствата са били вписани в ТРРЮЛНЦ по партидата на

дружеството, поради което на основание чл. 5, ал. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност административния орган не може да изисква предоставяне на информация или документи, които са налични при него или пред друг орган, а ги осигурява служебно за нуждите на съответното производство. Изложени са съображения за маловажност на нарушението. Иска се отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касатора не се явява и не се представлява.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, се представлява от юрк. С., който в съдебно заседание и в депозирано писмено становище излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е, че „Супер Б. Пропърти Фонд“ А. е публично дружество по смисъла на чл.110, ал.1 от ЗППЦК, вписано под № РГ-05-1282 в регистъра по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/.

На 11.05.2020 г. публичното дружество „Супер Б. Пропърти Фонд“ А. провело извънредно Общо събрание на акционерите, на което Г. И. била избрана за член на Съвета на директорите на „Супер Б. Пропърти Фонд“ А.. Протоколът от проведеното събрание бил представен в КФН на 12.05.2020 г. по електронен път.

При извършена проверка в КФН е установено, че Г. Р. И., след избирането ѝ за член на Съвета на директорите на 11.05.2020 г., не е декларирала пред КФН в изискуемия 7-дневен срок, а именно до 18.05.2020 г., информацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Декларацията била подадена на 18.06.2020 г. с един месец закъснение.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-537/14.08.2020 г., в който е отразено, че Г. И. не е изпълнила задължението си по чл. 114б, ал. 2, вр. ал. 1 ЗППЦК, а именно до 19.05.2020 г. да декларира пред комисията информацията: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Срокът за изпълнение на това задължение е изтекъл на 19.05.2020 г. вкл., а нарушението е извършено на 20.05.2020 г.

АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя (при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН) и е предявен и връчен в КФН на нарушителката на 27.08.2020 г.

В законоустановения срок е постъпило писмено възражение срещу АУАН, в което И. посочва, че изискуемата декларация е представена пред управителния орган на публичното дружество на ИОСА от 11.05.2020 г., като обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК са декларирани по чл. 237, ал. 3 от ТЗ, а обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗППЦК са декларирани в декларацията по чл. 116а от ЗППЦК.

Въз основа на АУАН № Р-06-537/14.08.2020 г. е издадено и оспореното НП № Р-10-628/27.11.2020 г. от зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор

на инвестиционната дейност", с което на основание чл. чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. втора от ЗППЦК, на Г. Р. И. е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.2, изр. първо, предл. първо във връзка с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК. В НП е посочено, че нарушението е извършено на 19.05.2020 г. Разгледан е въпросът за приложението на чл. 28 ЗАНН и възражението на наказаното лице, като същото е прието за неоснователно.

НП е връчено на Г. И. на 04.12.2020 г.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан като свидетел актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 11.10.2021г., постановено по НАХД № 17130/2020 г., с което е потвърдил НП № Р-10-628/27.11.2020 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на Г. И. основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.2, вр. ал. 1 ЗППЦК.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 11.10.2021г., постановено по НАХД № 17130/2020 г., с което СРС е потвърдил НП № Р-10-628/27.11.2020 г. на КФН, с което на Г. И. основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.2, вр. ал. 1 ЗППЦК.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Г. Р. И., допустима жалба.

Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Правилни са изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставения въз основа на него НП, с процесуалните правила за неговото издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, с представената към преписката заповед, в предвидената от закона писмена форма.

Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че в АУАН и НП е посочена различна дата на извършване на установеното нарушение, поради което са налице основания за отмяна на НП като незаконосъобразно и издадено при допуснато съществено процесуално нарушение. При извършване на нарушение, осъществено чрез бездействие, нарушението трае докато бъде установено или преустановено. От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства по безспорен начин се установява, че констатираното нарушение е било извършено чрез бездействие, а именно неподаване на декларация в законоустановения срок, а именно до 18.05.2020 г. Касационният състав приема, че след като в НП е посочена правилно датата на извършване на нарушението – 19.05.2020 г., то несъответствието ѝ в издадения АУАН и то само с един ден разлика, не влияе върху правото на защита на наказаното лице, доколкото при съвкупната преценка на доказателствата, съдържащи се в административнонаказателната преписка, несъмнено се установява дата на извършване на нарушението, а именно първия ден след изтичане на законоустановения срок за изпълнение на задължението за подаване на декларация – 19.05.2020 г. В АУАН и НП са посочени достатъчно факти, от които може да бъде направен извод коя е релевантната дата на извършване на нарушението. Поради това, дори да е налице нарушение, то същото не е съществено.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. В ал. 2 е определен срок за деклариране на горните обстоятелства - в 7-дневен срок от избирането. Изборът на членовете на Съвета на директорите е проведен на 11.05.2020 г., от когато и започва да тече срокът за подаване на декларация от Г. И., която е следвало да я подаде най-късно до 18.05.2020 г. Неоснователно е възражението на касатора, че от значение за избора е вписването в Търговския регистър. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в Търговския регистър.

Съгласно чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, който допусне нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2 - 6 и ал. 8 - 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и 7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв. В случая, определената санкция е в законоустановения минимум от 7 000 лв., поради което същата е законосъобразна.

Неоснователно е и възражението, че на основание чл. 5, ал. 2 от ЗОАРАКСД КФН не е следвало да изисква информацията, която вече е била декларирана, а вписването в ТРРЮЛНЦ е с публично-оповестителен характер, поради което следвало да се приеме, че обстоятелствата са оповестени. Съгласно посочената норма

административният орган не може да изисква предоставяне на информация или документи, които са налични при него или при друг орган, а ги осигурява служебно за нуждите на съответното производство. Съдът намира, че същата е неотнормима към процесното нарушение, тъй като в случая се касае за задължение на конкретно физическо лице, да декларира съответни обстоятелства пред регулирания пазар, а не за административно производство, в рамките на което от касатора да е изисквано представянето на определени документи. Регулираният пазар не е административен орган, пред когото да се развива административно производство, страна в което да е касатора, поради което позоваването на тази разпоредба е изцяло неоснователно.

Настоящият състав счита, че не може да намери приложение разпоредбата на чл. 28, б. „а” ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /като заплашване на охраняваните обществени отношения/ са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на Г. И., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността. В този смисъл искането за маловажност на процесното деяние не може да се възприеме. Като е достигнал до този извод, СРС не е допуснал нарушение в постановеното от него решение.

Предвид изложеното по-горе, СРС е възприел правилно фактическата обстановка и въз основа на нея е достигнал до правилни правни изводи.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски, като предвид изхода на делото такива му се дължат. При определяне на размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие, че на жалбоподателя следва да се присъди възнаграждение в размер на минималния размер от 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.10.2021г., постановено по НАХД № 17130/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 98-ми състав.

ОСЪЖДА Г. Р. И., с ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.